

РЕШЕНИЕ

№ 4026

гр. София, 14.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 17.05.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **10195** по описа за **2012** година докладвано от съдия Весела Павлова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична здравноосигурителна каса, чрез процесуалния представител юрк. М. А. срещу решение от 04.09.2012 г. по н.а.х.д. № 2675/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112 състав.

Касаторът излага доводи за неправилност на обжалваното решение като постановено в нарушение на материалния закон. Поддържа, че необосновано и в разрез с приложимите материалноправни разпоредби на ЗЗО, Н. СРС е приел наличието на съществено процесуално нарушение на чл.42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Твърди, че описаните в АУАН и в НП 14 бр. административни нарушения са доказани. Иска от съда да отмени обжалваното решение и да постанови друго по съществуващото на спора, с което да се потвърди НП № РД – 13 -659 от 15.09.2010 г., издадено от директора на С..

Ответната страна – [фирма], не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София град, VII касационен състав, като обсъди доводите на

страните и извърши преценка на валидността, допустимостта и правилността на обжалваното решение, намира следното:

С обжалваното решение Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112 състав е отменил наказателно постановление (НП) № РД -13- 659 от 15.09.2010 г. на директора на Столична здравноосигурителна каса, с което на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за здравето осигуряване (ЗЗО) на [фирма] за 14 нарушения на чл.55, ал. 2, т. 2 от ЗЗО са наложени 14 бр. имуществени санкции в размер на 75 лева всяка една от тях.

За да достигне до този резултат, въззивният съд е развил съображения за допуснато съществено процесуално нарушение при съставяне на АУАН и издаването на НП, както и за неправилно приложен от наказващия орган материален закон.

Настоящият съдебен състав намира, че касационната жалба е подадена в срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 218, ал. 2 от АПК при осъществяване на касационен контрол по отношение на решенията на районните съдилища по ЗАНН касационната инстанция следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието с материалния закон. Не са налице основания, обуславящи недопустимост и нищожност на обжалваното решение.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като във връзка с приложението на материалния закон съдът намира следното:

Фактите по делото се подкрепят от събраните доказателства. В обстоятелствената част на АУАН и на НП е отразено, че при проверката, извършена от св. д-р А. Й. – главен инспектор в отдел „МК” при дирекция „ПКИБМДП” при С., е констатирано, че в подробно описаните 14 бр. амбулаторни листове д-р К. Д. К. не е спазил изискванията за извършване на изследване на протеин, глюкоза, кетонни тела, уробилиноген и с неизвършването на тези задължителни изследвания е нарушил условията и реда за предоставяне на медицинска помощ ЗЗОЛ при извършването на профилактичен преглед на ЗЗОЛ над 18 години.

Видно от приетите по делото заверени копия на процесните амбулаторни листове в графата „Изследвания” на всеки от тях е посочено, че са извършени изследвания на протеин, глюкоза, кетонни тела, уробилиноген, но не са вписани съответните стойности.

При тези факти обосновано СРС е приел, че процесното НП е материално незаконосъобразно, защото ответникът по касация е санкциониран за това, че не е извършил посочените изследвания, а не за това, че неправилно е водил документацията си. След като в амбулаторните листове е отразено, че са извършени задължителните изследвания, но не са описани техните стойности, не може да се приеме за доказано описаното нарушение за неизвършване от страна на [фирма] на тези изследвания. В административно-наказателната преписка не се съдържат доказателства относно доказване на факта, че общопрактикуващият лекар не е извършил изискуемите задължителни изследвания на посочените 14 ЗЗОЛ през 2010 г. Задължение за наказващия орган е да установи по категоричен начин извършването на описаните административни нарушения и авторството на същите, което в случая не е осъществено. Ако актосъставителят и наказващият орган приемат, че издадените амбулаторни листове не отговарят на съответните изисквания по тяхното оформяне, доколкото в тях няма вписани стойности на съответните показатели, то [фирма] е следвало да бъде наказан за така описаното нарушение.

От друга страна, касационната инстанция споделя и извода на СРС, че изследванията на посочените показатели следва да бъдат извършвани веднъж годишно, без да е определен срок за това, т.е. до края на календарната година. В процесния случай проверката е извършена на 21.07.2010 г., което означава, че за наказаното лице е съществувало законовото задължение да извърши процесните изследвания до края на 2010 г. и този срок все още не е бил изтекъл.

Като е достигнал до извода за незаконосъобразност на наказателното постановление, Софийски районен съд е постановил правилно решение.

По тези съображения касационната жалба се явява неоснователна и обжалваното решение следва да се остави в сила.

Водим от горното, Административен съд София град, VII касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 04.09.2012 г. по н.а.х.д. № 2675/2012 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 112 състав.

Решението не подлежи на обжалване и протест .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.